

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.21.192/2016/7.

A tanács tagjai:

Dr. Bartal Géza a tanács elnöke
Dr. Szakály Noémi előadó bíró
Dr. Cseh Attila bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

dr. Pecsénye Erzsébet ügyvéd

Az alperes:

...

Az alperes képviselője:

dr. Pozderka Gábor ügyvéd

A per tárgya:

Biztosítási szolgáltatás teljesítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.21.224/2015/4/II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 38.P.21.379/2012/52.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 127.000 (százhuszonhétezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A ... belterület ... helyrajzi számon nyilvántartott, természetben ... szám alatti ingatlan (a továbbiakban: perbeli ingatlan) ... tulajdonát képezte, amikor a 2006. április-május hónapokban a ... folyón levonuló árvíz miatt jelentősen károsodott. A felperes a perbeli ingatlant a tulajdonos unokaöccseként lakta szívességi lakáshasználóként. Az árvízkar után a felperes megkezdte annak felújítását.
- [2] A felperes 2008. március 19. napján ajánlatot tett az alperesnek a perbeli ingatlanra vonatkozó vagyonbiztosítás megkötésére azzal, hogy biztosítottként és a perbeli ingatlan tulajdonosaként saját magát tüntette fel.
- [3] Az alperes által kiállított ... szerződésszámú 2008. március 30. napján kelt biztosítási kötvény szerint a felperes mint szerződő és biztosított, valamint az alperes között 2008. március 19. napjától határozatlan időre ... (a továbbiakban: perbeli szerződés) jött létre. A biztosítási összeg a főépületre 36.980.000 forint, míg II. típusú ingóságokra 6.000.000 forint volt. A felperes 2008. december 31-ig fizette a biztosítás díját. A perbeli ingatlant továbbra is lakta, felújítását folytatta.
- [4] A perbeli ingatlan 2008. május 22. napján kigyulladt. A káresemény bekövetkeztekor annak tulajdonosa ... volt. A felperes bejelentette a káreseményt. A 2008. július 15. napján kelt, a felek által aláírt jegyzőkönyvben rögzítették, hogy az alperes 12.941.000 forint épületkárt és 316.800 forint ingókárt ismert el. Az alperes az ingatlankár vonatkozásában 6.328.500 forintot ... részére, míg az ingók károsodásával összefüggésben 158.000 forintot a felperes részére térített meg.
- [5] A felperes a perbeli ingatlant elbontotta.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [6] A felperes keresetében 43.430.380 forint biztosítási szolgáltatás és kamatai megtérítésére kérte kötelezni az alperest. Az épületbiztosítási összeg tőkeösszegeként 35.575.127 forintot, ingóság biztosítási összeg tőkeösszegeként 3.400.000 forintot, kárenyhítési költségként 4.465.253 forintot határozott meg.
- [7] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Vitatta a felperes keresetösszegei jogát arra figyelemmel, hogy a felperes a káreseménykor nem volt tulajdonosa a perbeli ingatlannak. Nem fogadta el a felperes által érvényesített kár összegét sem. Arra is hivatkozott, hogy a felperes égésveszélyes anyagot tárolt a padláson, amely közrehatott a kár bekövetkeztében, ennél fogva 50 %-os közrehatás megállapítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 258.800 forintot és 416.800 forint után járó késedelmi kamatokat. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [9] Határozatának indokolásában megállapította, a felperesre hárult annak bizonyítása, hogy a perbeli káresemény tekintetében biztosítottnak minősül. A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 548. §-ának alkalmazása szempontjából nem kizárólag a tulajdonos lehet érdekelt a vagyontárgy megóvásában, azonban a felek jogviszonyára irányadó ÁSZF 1.1. pontja, 2. pontja és 4.1. pontja alapján a felek a perbeli szerződésnél a biztosítási érdeket a tulajdonosi minőséghez igazították, amely feltétel a biztosított ingatlan vonatkozásában a felperesnél nem teljesült. A Ptk. 205. § (3) bekezdése és az 540. § (1) és (3) bekezdései alapján arra a következtetésre jutott, hogy az ingatlanban bekövetkezett károk tekintetében az alperes a biztosítási összeg kifizetésére nem köteles, így az épületkárhoz kapcsolódó kereseti kérelmet elutasította.
- [10] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az ÁSZF 1.4.3. pontja alapján az ingóságokra a szerződés érvényesen létrejött, azonban a felperes nem tudta teljes mértékben bizonyítani azt, hogy mely ingók és milyen összegben károsodtak. A felperes által az ingóságok vonatkozásában előterjesztett 3.400.000 forint kárigényből - az alperes által elismert 316.800 forinton felül - 100.000 forintot talált megalapozottnak. Az alperesnek a felperes közrehatásán alapuló védekezését nem sikerült bizonyítania, ennél fogva kármegosztására nem került sor.
- [11] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletében az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem támadott részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta azzal az indokolásbéli pontosítással: nem helytálló az elsőfokú bíróságnak az a következtetése, hogy az ingatlanra nézve a szerződés érvényesen nem jött létre. A jogerős ítélet indokolása szerint a felperes mint szerződő fél a biztosítási szolgáltatás teljesítését a saját maga számára nem követelheti, mert az épületkára vonatkozó biztosítási szerződést az épület tulajdonosa javára kötötte. Így az elsőfokú bíróság érdemi döntése az épületkárt érintő kereseti követelés elutasításáról helytálló volt.
- [12] A másodfokú bíróság tényként rögzítette, hogy a felperes az ajánlatban az ingatlan tulajdonosáról nem közölt valós adatot, azonban a biztosítás elvállalása szempontjából ez azért nem tekinthető lényeges körülménynek, mert a vagyonszerzési szerződés a tulajdonos biztosítási érdekét tekintette olyan lényeges feltételnek, amely a biztosított személyét egyértelműen meghatározza, így az alperes kockázatvállalása sem a tulajdonos személyétől függött. A felperes téves adatszolgáltatása mindezek miatt mentesülésre nem ad alapot és a szerződés érvényességét sem érinti.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben - tartalmilag - annak hatályon kívül helyezését és a keresetnek helyt adó határozat hozatalát kérte. A felperes egyes eljárási szabályok, másrészt a biztosítási szerződéssel (az ingatlannal és az ingóságokkal) kapcsolatos anyagi jogi jogszabályok megszegését sérelmezte.
- [14] Az eljárási jogszabályok körében álláspontja az volt, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 3. § (2) bekezdését és a 215. §-át, mert a másodfokú bíróság - anélkül, hogy arra az alperesi ellenkérelemnél beszámítási kifogás vagy viszontkereset irányult volna - megállapította, hogy a szerződés közte mint szerződő fél és az alperes között létrejött, azonban mint biztosított és az alperes között nem. Emellett a Pp. 3. § (3) bekezdése megsértése körében utalt arra, hogy az első fokú bíróság nem csak a kioktatási kötelezettségét nem teljesítette a biztosított tulajdonosi pozíciójára nézve, de erre irányuló tájékoztatása is téves volt. Kifogásolta azt is, hogy az elégett ingóságok egyes tételeinek meglétére és értékére vonatkozó előadását az alperes nem tette vitássá, így a másodfokú bíróság jogerős ítéletével e tekintetben megsértette a Pp. 163. § (2) bekezdésében foglaltakat azzal, hogy nem fogadta el bizonyítottan az ingóságokra vonatkozó, az ellenérdekű fél által kétségbe nem vont állításait.
- [15] Anyagi jogi hivatkozásai szerint a jogerős ítéletnek az a megállapítása, miszerint az ingatlan tulajdonosa javára kötötte a szerződést, sérti a Ptk. 548. §-át, mert azt a saját - mint önálló biztosítási érdekekkel rendelkező személy - javára kötötte meg.
- [16] Utalt arra, hogy a szerződés megkötésekor az alperes megbízottjának tekintendő üzletkötő járt el, aki nem tett fel kérdést az ingatlan tulajdonjogát illetően, nem közölte vele, hogy a tulajdonosi minőség feltétele a biztosítás megkötésének. Rámutatott, hogy a biztosított ingatlan tulajdoni helyzete a közhiteles nyilvántartás alapján ellenőrizhető és az ingatlan tulajdonosát az alperes saját adatbázisa is tartalmazta. Hangsúlyozta, hogy az alperesnek az ajánlat elfogadása előtt észlelnie kellett volna, hogy megbízottja a szabályzatának nem megfelelő biztosítási ajánlatot vett fel. Az alperes saját felróható magatartására előnyök szerzése végett nem hivatkozhat, ennek alapján a jogerős ítélet sérti a Ptk. 4. § (4) bekezdését is.
- [17] A felperes érvelése szerint a perbeli szerződés a Ptk. 537. § (2) bekezdése alapján jött létre. Az ő ajánlatára az alperes tizenöt napon belül nem nyilatkozott, ennél fogva mint szerződő fél az ajánlatában foglaltaknak megfelelően biztosítottá is vált. Hangsúlyozta, hogy az alperesnek még ezen tizenöt napos határidőt követően is lehetősége lett volna arra, hogy a biztosítási szerződés módosítását kezdeményezze, vagy a szerződést írásban 30 napra felmondja. Az alperes azonban ezen lehetőségekkel nem élt, ezért a szerződés az eredeti tartalommal maradt hatályban a Ptk. 541. § (3) bekezdése szerint. A másodfokú bíróság azonban a Ptk. 537. §-ának és 541. §-ának rendelkezéseit megsértve állapította

meg, hogy a szerződés biztosítottjának nem ő, hanem az ingatlan tulajdonosa tekintendő, továbbá a Ptk. 205/B. §-át megsértve hagyta helyben az első fokú bíróság azon megállapítását, hogy az alperes szabályzata mint általános szerződési feltétel az egyedi, perbeli biztosítási szerződésnek részévé vált.

- [18] Arra is hivatkozott, hogy a jogerős ítélet által sérült a Ptk. 536. § (1) bekezdése, ugyanis a biztosítás díját - mint szerződő fél és biztosított - mindvégig fizette, ennél fogva a bíróságoknak meg kellett volna állapítani, hogy a biztosítási összeg a részére jár.
- [19] Utalt arra, hogy az ítéletbe foglaltakkal szemben nem ő, hanem az alperes nem tett eleget a Ptk. 4. § (1) bekezdésében és a Ptk. 205. § (3) bekezdésében foglalt együttműködési kötelezettségének, amikor nem értesítette őt, hogy az általános szerződési feltétel és a biztosítási szerződés eltér a biztosított ingatlan tulajdonosának személyét illetően, így a biztosítási szerződést módosítani kell. Az alperes szabályzata a tulajdonosi minőség előírásával eltért a szokásos gyakorlattól és a Ptk. 548. §-ától, ezért az mint általános szerződési feltétel, csak akkor válhatott volna a szerződés részévé, ha az eltérésre a figyelmét az alperes írásban felhívja, tekintettel a Ptk. 205/B. §-ára. Erre azonban nem került sor.
- [20] Álláspontja szerint a jogerős ítélet által sérült a Ptk. 540. § (1) és (3) bekezdése is. Az (1) bekezdés a lényeges körülmények közlését teszi kötelezővé a szerződő fél számára. A tulajdonosi viszonyok nem lényeges körülmények a kár bekövetkezése és a kockázatvállalás szempontjából, az eljáró bíróságok mégis erre tekintettel mentesítették az alperest a kártérítési összeg megfizetése alól. Emellett a másodfokú bíróság ítéletében megsértette a Ptk. 540. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseket is, mivel az alperes egyrészt tudott a károsult ingatlan tulajdonosának személyéről, másrészt a tulajdonos nem hatott közre a biztosítási esemény bekövetkeztében.
- [21] Az ingókárok vonatkozásában állította, hogy a másodfokú bíróság iratellenesen, okszerűtlenül, minden bizonyíték nélkül állapított meg a rovására ingó avultságot, ezen kívül az ingatlan méretére hivatkozva fix ingó kártérítési összeget. Azt is kifogásolta, hogy az eljáró bíróságok nem vették figyelembe ... tanúvallomását, sem pedig az ő nyilatkozatát, amelyek egybehangzóan igazolták a megsemmisült ingóságok megvoltát. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tette a bizonyítási eljárás részévé a kárbejelentő dokumentumot, ezért nem ismerte annak hiányos tartalmát.
- [22] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Hangsúlyozta: nem a biztosítási szerződés érvénytelenségét állította, hanem azt, hogy nem a felperes, hanem az ingatlan tulajdonosa jogosult a szolgáltatására. A felperes csak az ingóságok tekintetében minősül biztosítottnak. Épületek esetén a biztosított az ingatlan tulajdonosa, hiszen az ingatlanban keletkezett kár is az ingatlan tulajdonosát terheli, az ő vagyonában jelent értékcsökkenést.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [23] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [24] A Kúria a jogerős határozatot a felperes felülvizsgálati kérelmében megjelölt körben és jogszabályhelyek tekintetében vizsgálta felül és azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő.
- [25] A felperes elsődlegesen eljárási jogi alapon támadta a jogerős ítéletet. Ezzel kapcsolatban a Kúria rámutat: az alperes ellenkérelmében (7/A/2. számú beadvány és 7. sorszámú jegyzőkönyv 4. oldal 3. bekezdés) a keresetet teljes egészében - a jogalapra, ezen belül a felperes keresetösszege jogára és az összecszerülésre is kiterjedően - vitatta. Az eljárás - ezáltal a Pp. 3. § (2) bekezdése (a kérelemhez kötöttség elve) és a Pp. 215. §-a (az érdemi döntés korlátai) - kereteit a felek nyilatkozataiból kiindulva kell megállapítani. A felperes tényelődásaiból és jogi álláspontjából kiindulva, valamint az alperes ellenkérelmére figyelemmel a tényállást a bíróság állapítja meg (Pp. 221. § (1) bekezdés első mondata). A perbeli esetben éppen az alperesnek a felperes biztosított minőségét vitató álláspontja miatt kellett a jogviszony létrejöttét és a felperesnek a kötelemben betöltött szerepét tisztázni. A másodfokú bíróság helytállóan mutatott rá a biztosítási szerződések sajátosságára: a szerződő fél és a biztosított személyének elhatárolására (másodfokú ítélet 3. oldal utolsó előtti bekezdés). A felperes jogi státuszának, kötelmi pozíciójának vizsgálata a felperes által a felülvizsgálati kérelmében megjelölt eljárásjogi elveket nem sértette, mert ezek vizsgálata nélkül a feleket megillető jogok, illetve az őket terhelő kötelezettségek sem állapíthatók meg. Ehhez az ellenkérelmen túl sem beszámítási kifogásra, sem viszontkeresetre nem volt szükség. A másodfokú bíróság érdemi döntésével a kérelmek keretein nem terjeszkedett túl, határozatát a Pp. 3. § (2) bekezdése és 215. §-a sérelme nélkül hozta meg.
- [26] A bíróságok nem sértették meg a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségüket sem. A fél bizonyítási kötelezettsége az ellenérdekű fél ellenkérelmének előadását követően, annak tartalmához képest (mit és mennyiben vitat) keletkezik. A bizonyítás a tények megállapítására irányul. A perbeli esetben a biztosítási szerződésből eredeztetett felperesi igény kapcsán a felperes tulajdonosi minősége, illetve annak hiánya - az ingatlant ért károk tekintetében - nem volt kétséges, tényleges tulajdonosi pozíciója, illetve annak hiánya az ingatlan-nyilvántartás adatai alapján volt vizsgálható, minden további bizonyítás nélkül. A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott szerződésen kívüli károkozás mint jogviszony tekintetében a bizonyítás és azzal összefüggésben a bíróságok tájékoztatási kötelezettsége fel sem merülhetett, figyelemmel arra, hogy a 7. sorszámú jegyzőkönyvben foglalt keresetpontosítás szerint a

felperes nem kártérítési igényt, hanem a biztosítási szerződésen alapuló - a biztosítási összeg kifizetését célzó, azaz szerződésből eredő - igényt érvényesített.

- [27] Az anyagi jogi hivatkozások között a felperes felülvizsgálati kérelmében utalt arra, hogy az alperesnek helyt kellett volna állnia a káresemény bekövetkeztekor. A Kúria megállapította, hogy a jogerős ítéletből nem következik, hogy az alperesnek nem kell helytállnia. Az alperes helytállása ténylegesen is megtörtént: az ingatlan vonatkozásában a tulajdonos részére, az ingóságok tekintetében a felperesnek térített az alperes. A másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes az ingatlan tekintetében a saját javára nem követelhet teljesítést. Annak nem volt akadálya, hogy az alperes az ingatlan tulajdonosa javára térítse meg a biztosítási összeget, hiszen a kár az ő tulajdonában álló ingatlanban következett be, az ő vagyonában jelentkezett ezzel összefüggésben az értékcsökkenés, így nyilvánvalóan a biztosítási összeg az ő részére állapítható meg. Nem sérült tehát a Ptk. 536. § (1) bekezdése sem.
- [28] Ezzel függött össze a felperesnek a Ptk. 548. §-ára történt hivatkozása is, miszerint a saját - mint önálló biztosítási érdekekkel rendelkező személy - javára kívánta megkötni a biztosítási szerződést. Az nem vitás, hogy a felperesnek mint szíveességi lakáshasználónak, aki a perbeli ingatlant korábban ért árvízkar után jelentős értékű felújítási munkákat végzett, az ingatlan megóvásához érdeke fűződött. Ez feljogosította arra, hogy az ingatlan tekintetében a Ptk. 548. § alapján vagyonbiztosítási szerződést kössön. Ezzel szerződő félként vállalt kötelezettséget az alperes irányában a biztosítási díj fizetésére, ez azonban nem keletkeztetett - a nem vitásan nem a tulajdonában álló ingatlan tekintetében - az ő személyére vonatkozóan biztosítotti pozíciót is. A vagyonbiztosítási szerződések közös jellegzetessége ugyanis, hogy a biztosítási esemény folytán a biztosított vagyonában következik be kár [A Ptk. Magyarázata KJK-Kerszöv, Budapest, 2004. 2. kötet 1961. oldal]. Ebből az is következik, hogy a vagyontárgy tulajdonosa - akinek tulajdonában álló vagyontárgyat éri a károsodás - lehet a biztosított. Az ingók tekintetében más a helyzet, hiszen azok tulajdonosa nem vitásan a felperes volt, így e vonatkozásban lehetett biztosítotti pozícióban. A jogerős ítéletben foglaltak tehát nem sértették a Ptk. 548. §-át sem.
- [29] A felperes felülvizsgálati hivatkozásától eltérően a Ptk. 537. § (3) bekezdése - amely ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdéséhez kapcsolódik - nem irányadó a felek jogviszonyára, ugyanis jelen esetben a biztosítási szerződés nem a biztosító kifejezett nyilatkozata nélkül jött létre, hiszen a kötvény az alperes részéről kiállításra került. Ezért az ezzel kapcsolatos felülvizsgálati hivatkozások irrelevánsak voltak.
- [30] A Ptk. 538. § (1) bekezdése szintén nem alkalmazható a perbeli jogviszony esetében, hiszen a kötvény tartalma nem tért el a fél ajánlatától. Éppen az jelentette a későbbi jogvita alapját, hogy a

felperes az ingatlan tulajdonosi helyzetét illetően valótlan adatot közölt az ajánlatában és annak megfelelően került a kötvény kiállításra.

- [31] A Ptk. 540. § (3) bekezdésével összefüggésben megállapítható, hogy a másodfokú bíróság - de részteljesítésével maga az alperes is - a felperesnek kedvező döntést hozott, hiszen az ezen szakaszban foglalt jogkövetkezmény - miszerint a biztosító kötelezettsége nem áll be - nem került alkalmazásra és ez mind a felperes, mind pedig a tulajdonos érdekét szolgálta.
- [32] A Ptk. 541. § (1) bekezdése tekintetében a rendelkezésre álló adatok alapján az volt megállapítható, hogy az alperes csak a kár bekövetkezése után szerzett tudomást arról, hogy nem a felperes volt a perbeli ingatlan tulajdonosa. Azon körülmény, hogy az alperes nem mondta fel a szerződést, szintén a felperes és az ingatlan tulajdonosa érdekét szolgálta, s az az alperes terhére nem értékelhető.
- [33] A biztosítási ajánlat kitöltésével kapcsolatos kifogás tekintetében a Kúria kiemeli: egyértelmű az ajánlat megszővegezése, miszerint: „Kijelentem, hogy az ajánlatban szereplő adatok az ajánlattétel időpontjában lévő állapotnak felelnek meg és tőlem származnak, még akkor is, ha azokat nem én írtam;...az ajánlatom aláírása előtt átvettem a fentiekben megnevezett biztosítások szabályzatait ...” Ezen nyilatkozatot a felperes szerződőként és biztosítottként is aláírta és aláírásával igazolta, hogy ezen adatokat ő maga közölte. A tulajdonosi minőség vonatkozásában rámutat a Kúria, hogy nyilvánvalóan a közhiteles ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként bejegyzett személy tekinthető az ingatlan tulajdonosának. Az ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonosi állapotra történt hivatkozás a biztosítóval kapcsolatos jogviszonyban nem bír relevanciával. A jogerős ítélet - a felülvizsgálati kérelemben hivatkozottakkal szemben - nem sérti tehát a Ptk. 4. § (4) bekezdését és a 205. § (3) bekezdését sem.
- [34] Az ingóságokkal összefüggésben lényeges okirati bizonyíték állt rendelkezésre: a felperes által aláírt, az iratok között az 1. sorszámú keresetlevél mellékleteként fellelhető, 2008. július 15-én kelt jegyzőkönyv, amelyben a felek az ingóságokat ért kár értékét közösen 316.800 forintban állapították meg. Egyéb okirati bizonyítékok is rendelkezésre állnak az ingóságokkal kapcsolatban. Ebben a körben a bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat mérlegelte. (Pp. 206. § (1) bekezdése) Kiemeli a Kúria, hogy a bizonyítékok felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban kivételesen van lehetőség, csak abban az esetben, amennyiben súlyosan okszerűtlen, megalapozatlan a bíróság bizonyítékok mérlegelése körében megállapított tényállása. Ez azonban a jelen perben nem valósult meg.
- [35] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

- [36] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdésére tekintettel alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte a pervesztes felperest az alperes jogi képviselőjével kapcsolatban felmerült felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján állapította meg.
- [37] A felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és a 14. §-a alapján az állam viseli.
- [38] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdésére figyelemmel a felperes kérelmére tárgyaláson bírálta el.
- [39] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2017. március 9.

. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Szakály Noémi s.k. előadó
bíró, Dr. Cseh Attila s.k. bíró